

Avstralija, Melbourne – februar 2016

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime in priimek:

Andrej Hostnik

Čas izmenjave:

od 25.1. do 19. 2. 2016

Kraj izmenjave

Melbourne je drugo največje mesto v Avstraliji; leži na jugu zvezne države Victoria. Obdano je s hribovji, njegovo podobo pa narekuje tok reke Yara, s katero se širi proti obali, kjer zaobjema zaliv Port Phillip. Značilno muhasto vreme, ki ga domačini radi opišejo s »four seasons in a day« je posledica lege med hladnim oceanom na jugu in puščavsko notranjostjo države. Tako lahko obiskovalec v istem dnevu doživi temperature med 15 in 35 stopinj Celzija, s kratkimi nalivi dežja. Ozračje je vseeno večino časa prijetno, kar gotovo pripomore k nepozabnemu karakterju mesta, ki v svoji široki ponudbi, raznolikosti in živahnosti uspešno konkurira Sydneyu, kljub turistično manj odmevnim znamenitostim. Melbourne je prepreden z železniškimi progami in avtobusnimi linijami, pohvali se lahko tudi z velikim številom tramvajev. Medtem ko je centralni predel mesta namenjen potrošnji, se ob strugi reke Yara najde kup restavracij in kavarn, v bližini so tudi galerije in muzeji. Prav poseben pridih ima Fitzroy, najbolj »cool« predel mesta, ki s svojo ponudbo trendovskih barov poskrbi za sproščeno vzdušje, ne glede na to, kateri dan v tednu je. Poleg kulinarike, glasbe in umetnosti, mesto diha tudi s športom. Veliko zelenih površin in peščenih plaž omogoča širok spekter aktivnosti oziroma neaktivnosti. Veliki dogodki, kot je Australian Open, so domačinom v ponos, hladnega pa ne pustijo niti siceršnjega nezainteresiranca za tenis, kot sem sam. Okolica mesta ponuja veliko možnosti za »vikend pobege«. Torquay ponuja možnost surfanja in hkrati predstavlja začetek slikovite obalne ceste Great ocean road, ki se dotika nekaterih naravnih parkov. Na drugem koncu je za obisk popularno hribovje Dandenong in dolina reke Yara. Zopet ob obali-turistično znamenit Phillip Island s pingvini.

Komunikacija pred izmenjavo

Komunikacija je potekala preko e-mailov. Kontaktna oseba je bila zelo zanesljiva, večino odgovorov sem dobil v roku 24 ur. V pomoč sta mi bili tudi tajnica bolnišnice, v kateri sem opravljal prakso ter tajnica, zadolžena za študentski dom, v katerem sem bival. Tako sem bil o vsem obveščen natančno in pravočasno.

Sprejem s strani tujih študentov

Vse potrebne informacije sem dobil preko e-mailov. V nedeljo sem prispel na sporočeni naslov, kjer mi je varnostnik v bolnišnici dal ključe moje sobe in me odpeljal do študentskega doma. Naslednji dan sem odšel v bolnišnico in se zglasil na prej dogovorjenem mestu, od koder so me napotili na ustrezen oddelek. Tam me je pričakal predstojnik in me predstavil ekipi zdravnikov.

Nastanitev in prehrana

Bival sem v študentskem domu bolnišnice Austin Health, prakso pa sem opravljal v 45 minut oddaljeni bolnišnici The Royal Melbourne Hospital, katere nastanitvene kapacitete so bile žal zasedene. Glavna pomanjkljivost je bila torej razdalja. Študentski dom bi sicer lahko gostil do 20 tujih študentov, vendar nas je tam bivalo le okoli 10. Imel sem svojo sobo s klimatsko napravo in umivalnikom; v domu sta bili 2 kopalnici in 2 kuhinji, namenjeni skupni rabi. Za hrano sem moral poskrbeti sam, dom je priskrbel le toast, mleko in kosmiče. Nekoliko nerodna je bila souporaba zgolj enega štedilnika in odsotnost pralnega stroja, na voljo pa smo imeli likalnik. V domu sta bili na razpolago tudi soba za druženje z namiznim tenisom in TV-soba z nedelujočima televizorjema. Velika prednost doma je bila prisotnost drugih mednarodnih študentov in druženje z njimi.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Enomesečno prakso sem opravljal v univerzitetni bolnišnici The Royal Melbourne Hospital, na oddelku za infekcijske bolezni (Victoria Infectious Diseases Service). Vsak dan sem opravljal različne naloge, pomagal zdravnikom in opazoval njihovo delo. V povprečju sem sodeloval 7 ur dnevno, začel sem ob 8. uri, zaključil pa po navadi med 14. in 16. uro. Urnik je bil vsak dan drugačen, saj sem bil vsak teden dodeljen drugemu specialistu (eden je bil zadolžen za oddelek, drugi za ambulante, tretji za konzultacije), 4. teden pa sem delal na kliniki s specialisti. Ob ponedeljkih zjutraj sem s pripravnico in specialistom pregledal nove paciente na oddelku, nato pa se udeležil sestanka, kjer smo se seznanili z dogajanjem preko vikenda. Po sestanku je sledila oddelčna vizita, ambulanta bolnikov s hepatitisom ali pa konzultantska vizita (odvisno od tedna). Okoli poldneva je sledil seminar, ki je bil vsakič namenjen drugi temi (HIV, hepatitis B, tuberkuloza, hemoragične mrzlice), nato smo imeli polurni odmor za kosilo, kateremu je sledil sestanek z radiologi, kjer smo skupaj predebatirali najbolj zanimive in kompleksne primere. Popoldan je sledilo poročanje specialistom s strani specialistov in delo v HIV ambulanti, ki se je vsak ponedeljek zavleklo tudi do 18. ure. Torkova jutra so bila namenjena izobraževanju, tako sem se udeležil različnih uporabnih predavanj na temo infekcijskih bolezni (racionalna raba antibiotikov, zdravljenje odpornih sevov HIV, najpogostejši klici

splošnih zdravnikov, naročanje mikrobioloških preiskav), delo je nato potekalo podobno kot ob ponedeljkih, le da ni bilo popoldanskih ambulant. Ob sredah zjutraj je potekal raport vseh zdravnikov, ki mu je sledilo delo v splošni ambulanti infekcijskih bolezni ali na oddelkih. Popoldan je sledila vizita s specialisti, ki je bila zelo temeljita, potekala je približno 3 ure, mladi zdravniki pa so pregledali vse dosedanje delo in načrtovali nadaljnje zdravljenje pacientov. Četrtekova jutra so bila namenjena srečanju vseh infektologov v bolnišnici in bližnjem inštitutu na katerem so potekala. Bila so izjemno zanimiva in se dotikala aktualne problematike in najtežjih bolnikov. Tako je bilo med drugim govora o virusu Zika, sprejemanju beguncev v Avstralijo in tveganju za določene infekcijske bolezni ter manjšem izbruhu ošpic v Melbournu. Ob dopoldnevnih sem pomagal v HIV ambulanti oziroma pri konzultacijah, popoldne je sledilo izobraževanje ob obisku tujih znanstvenikov ter delavnice urgentne medicine za pripravnike, ki sem se jih udeleževal tudi sam (teme: STEMI, AKS, alergijske reakcije in anafilaktični šok, napotki o delu pripravnikov v urgentni ambulanti s praktičnimi primeri). Ob petkih je delo potekalo podobno, ambulanta je bila namenjena bolnikom s tuberkulozo, z delom pa smo vedno zaključili pred 15. uro. Moja glavna naloga je bila jemanje anamneze in telesni pregled bolnikov ter poročanje ugotovitev zdravnikom. V nekaj primerih so mi dovolili tudi samostojno sprejeti bolnika na oddelek in spisati anamnezo in status v karton in računalniški sistem. Na oddelku so me zadolžili za bolnico z virusom denga, bolnika z diseminirano tuberkulozo, bolnika s sumom na malarijo, bolnika z gnojnim osteomielitisom itd., kar je pomenilo, da sem moral vsak dan opazovati spremembe njihovih telesnih, laboratorijskih in rentgenoloških ugotovitev ter jih poročati pripravnici in specializantu. Zanimiva izkušnja je bila delo preko tolmača, saj nekateri pacienti niso znali angleško. Tudi v ambulantah so me zdravniki zadolžili za pregledovanje bolnikov in me pri tem nadzorovali; nato sem se z njimi pogovoril o vsakem pacientu. Spodbujali so me k interpretaciji laboratorijskih in rentgenoloških izvidov in me spraševali o možnostih zdravljenja. Zdravniki v Avstraliji si lahko privoščijo veliko več časa na pacienta, kot njihovi slovenski kolegi. Pregled (tudi, če je bil "zgolj" kontrolni) je vedno trajal več kot 20 minut, včasih tudi več kot 1 uro. Podobno počasneje in bolj temeljito poteka tudi delo na oddelku (8-12 pacientov, vsaka vizita traja 2-3 ure) in konzultantsko delo (5-10 pacientov iz drugih oddelkov). Bistvena razlika je torej manjša obremenitev avstralskih zdravnikov, če sklepam iz razmerja št. pacientov/ zdravnika, čeprav je količina časa na delovnem mestu primerljiva. Na splošno je osebje bolj zadovoljno s svojim delom. Temu primerno so se veliko bolj posvetili tudi meni, kot študentu, me izzivali z vprašanji (ali jaz njih) in mi podajali ogromno teoretičnega in praktičnega znanja s področja infekcijskih bolezni. Največ sem se naučil s področja HIV-a, hepatitisa B in C, tuberkuloze in potovalnih bolezni (tifus, paratifus, denga, čikungunja, malarija). Pri omenjenih boleznih sem osvojil načine diagnosticiranja in prepoznavanja. Naučil sem se

katere preiskave naročiti ob sumu na določeno bolezen, kako interpretirati izsledke teh preiskav, kako zdraviti te bolezni. Naučil sem se na kaj moram biti pozoren pri zdravljenju omenjenih bolezni, kateri so stranski učinki in interakcije uporabljenih zdravil in kako kontrolirati in ocenjevati uspešnost zdravljenja pri posameznih bolnikih ob upoštevanju njihovih individualnih posebnosti in komorbidnosti.

Mentorstvo

Z mentorjem- specialistom in predstojnikom, sem se videval ob ponedeljkih in sredah na raportih ter četrtek zjutraj na sestankih na Doherty Institute for Infection and Immunity. Pogosto me je povprašal o mojem zadovoljstvu z delom in željah ter mi predlagal katerih predavanj naj se udeležim. Večino časa sem preživel z enim od treh t.i. registrarjev (»višji« specializant- več kot 3 leta), ki so bili zadolženi vsak za drugo področje (oddelek / ambulante / konzultacije), pomagal sem tudi pripravnici na oddelku ali zdravnici, ki je bila še t.i. resident (»nižji« specializant- prva 3 leta) in je sodelovala z registrarko pri konzultacijah. Zaradi obsega dela, števila zdravnikov in dejstva, da sem bil edini študent, je bil moj vsakdan precej raznolik in fleksibilen. V ambulantah sem pogosto delal tudi ob specialistih, z njimi sem se udeleževal oddelčnih in konzultantskih vizit. Zanimive so bile tudi ambulantne »vizite«, saj so se vsi zdravniki, ki so delali v ambulantah, vsak dan po opravljenem delu dobili na sestanku in poročali- vsak o vseh pacientih, ki jih je vodil v ambulanti.

Socialni program

Socialni program s strani avstralskega društva študentov medicine ni bil organiziran, zato smo si ga študenti, bivajoči v domu, ustvarili sami. Poleg rednega obiskovanja Fitzroy-a (predel z bari) in večernega Queen Victoria Market (odprta kuhinja), smo obiskali plaže, parke, muzeje, dvakrat priredili barbecue v parku, s pomočjo javnega električnega žara in organizirali vikend izlet na slikoviti Great ocean road.

Prevoz

En mesec pred začetkom izmenjave sem letel v Sydney. Odpotoval sem iz Benetk in zaradi treh prestopov z veliko čakanja, na poti v Avstralijo porabil 32 ur. Nazaj sem letel iz Melbourn in z dvema prestopoma je potovanje do Benetk trajalo 26 ur.

Javni prevoz v mestih je dober, varen in zanesljiv. Melbourne ponuja vlak, tramvaj in avtobuse, plačevanje poteka s kartico, na katero si uporabnik naloži denar. Mesečna karta stane 130 AUD (okoli 80 EUR).

Notranji leti niso dragi in so najenostavnejši način za potovanje na dolge razdalje. Krajše razdalje se lahko premaguje z vlaki, javnimi avtobusi in ponudniki hop-on/hop-off busov, ki so primerni tudi za daljša potovanja z veliko postanki. Najem avtomobila je po mojih izkušnjah cenovno ugodnejši le, ko potujejo 3 osebe ali več skupaj.

Splošna ocena izmenjave

Pohvala kontaktni osebi za pravočasno informiranje in ureditev vse potrebne dokumentacije pred prihodom v Avstralijo in pričetkom dela v bolnišnici. Zelo bi pohvalil tudi osebje v bolnišnici, počutil sem se dobrodošlega in sprejetega. Avstralci so izjemno prijazen in neformalen narod, v bolnišnici smo se vsi klicali po osebnih imenih in to sproščeno vzdušje gotovo pripomore tudi k večji produktivnosti in zadovoljstvu na delovnem mestu. Hkrati so si zdravniki vzeli veliko časa za moja vprašanja in me v veliki meri vključili v delo.

Sprva me je motilo pomanjkanje socialnega programa in izven bolnišničnih aktivnosti, vendar smo si le-tega na koncu ustvarili sami. Nerodna je bila tudi razdalja med bolnišnico in nastanitvijo.

Približna razdelitev stroškov

Letalska karta: 1050 EUR. Bivanje v študentskem domu: 300 EUR (200 pred izmenjavo, 100 sem moral doplačati). Hrana: 350 EUR. Mesečna karta za javni prevoz: 80 EUR

Cene ne-nujnih dobrin: fast-food obrok: 6-10 EUR, obrok na »odprti kuhinji«: 8-12 EUR, pint (570 mL) piva: 5-8 EUR, črna kava 2-3 EUR, dve kepici sladoleda: 4 EUR

Raziskovanje Great Ocean Road s skupino mednarodnih študentov

Napis pred vhomom v bolnišnico pozdravi tudi v Slovenščini

Pogled na centralni predel Melbournu z obrežja reke Yara

Zgodovinska Flinders street station v bližini trga Federation Square